

standen selv ikke kunde ønske, at der under denne Regjering blev oprettet et Handelskammer, henviser til det Faktum, at Handelsstanden har indgivet og fremsat et Drist derom netop under den nuværende Regjering. Naar den ærede Ordfører dernæst mente, at de Forsvarsforanstaltninger, der var Tale om, vare overflødige, efter vi have faaet de 6 store Kanoner, der skulle sikke Kjøbenhavn imod et Bombardement, skal jeg uden at komme nærmere ind paa det Spørgsmaal bemærke, at selv om de kunne sikke Kjøbenhavn imod et Bombardement, er det vistnok ikke dermed sagt, at de kunne sikke Søforterne imod et Bombardement, og hvad der her er Tale om, er jo netop Foranstaltninger til at sikke Krudtmagasinerne og Søminerne paa Forterne og altsaa ogsaa til at beskytte det Mandskab, der eventuelt bliver udkommanderet til Kamp paa Forterne.

Ordføreren (Holfstein): Jeg vil kun bemærke, at da Trekroner ikke hører til de Søforter, der have nogen af de 6 store Kanoner, saa reducerer det Hele sig kun til meget lidt, saa er Meningen kun at beskytte det Mandskab, der kommanderes derud, men der er jo et meget lettere Middel til at beskytte dem, nemlig at lade være med at kommandere dem derud. Jeg tror imidlertid ikke, at det ærede Medlem kan komme bort fra, at det er at erstatte et i og for sig unyttigt Fort ved et virkelig nyttigt Led i Søforsvaret af Kjøbenhavn. Til den høitærede Finantsminister skal jeg indskrænke mig til at oplyse, at den meget ærede Minister nu har erkjendt, at det, han gjorde ved Behandlingen af Toldloven, var 2 Ting, for det første at frabejde sig det Lovforslag, der blev forelagt, det vil sige, mine Herrer, han frabad sig det Lovforslag, han 3 Dage efter anvendte uden Lovhjemmel overfor Spanien. Det var det One, og det Andet var, at han modsatte sig — han forhandlede ikke med Udvalget — men han modsatte sig Lovforslaget, idet han udtalte, at i den Stikfelse kunde han umulig tage imod det. Ikke desto mindre anvendte han 3 Dage senere dette Lovforslag i den tidligere umulige Stikfelse, og det, han erklærede det umuligt at gaa ind paa, det har den høitærede Minister selv anvendt overfor Spanien, og ikke lige overfor nogen anden Magt end Spanien. Jeg tror, at disse 2 Dplysninger ere fuldkommen tilstrækkelige til at bedømme den høitærede Ministers Stilling til denne Sag. Jeg vil kun endnu en Gang yttre min Forbauselse over, hvorledes den høitærede Minister kan frabejde sig et Lovforslag, som han saa lidet kan undvære, at han 3 Dage efter effektuerer

det og $\frac{1}{2}$ Nar efter meddeleer Finantsudvalget, at han i Tilfælde af, at et spanskt Skib kommer hertil, Diebliffelig vil anmode Folkethinget om Hjælp til at faae et saadant Lovforslag. Jeg antager nu ikke, at det er Regjeringens Hensigt at handle stik imod Toldlovens Bestemmelser eller udsætte vor Skibsfart paa Spanien for aldeles uberegnelige Eventualiteter. Det er interessant at faae at vide, thi saa vide vi jo, at hele vor Lovgivning paa dette Omraade og vor Skibsfart paa Spanien staar og falder med det interessante Spørgsmaal, om der muligvis kommer et spanskt Skib paa Rheden.

Conseilspræsidenten og Finantsministeren (Strup): Skulde det virkelig gjøres nødvendigt at hjælpe paa den ærede Ordførers Evne til at forstaa med den Dplysning, at man meget godt kan i et givet Diebliff frabejde sig et Lovforslag, som man paa et senere Trin kan erkjende for nødvendigt? Det var netop min Stilling den Gang, og det er min Stilling lige overfor det endnu, at jeg vilde anse det for at være meget uheldigt, om vi nu vilde gjentage, hvad der blev forsøgt i Fjor, at skaffe uden paavisselig Nødvendighed en saadan Undtagelseslov tilveie. Det var min Stilling den Gang, og det er min Stilling nu. Naar den ærede Ordfører i sin første Udtalelse om denne Sag gjorde en Bemærkning om den spanske Regjeringes Tausshed overfor, hvad vi havde meddelt, saa forekommer det mig netop, at denne Tausshed i alt Fald med en Smule Velvillie kunde forstaaes saaledes, at den spanske Regjering har følt sig fuldstændig tilfredsstillt med det, der er meddelt den af den danske Regjering, og derfor har den tiet.

Ordføreren (Holfstein): Jeg kan nok forstaa, at en Regjering paa et vist Tidspunkt ikke kan erkjende en Lov for nødvendig og paa et senere Tidspunkt komme til Erkjendelse deraf, men jeg kan ikke forstaa, at et saadant Omslag kan ske i Løbet af 3 Dage, jeg vilde i alt Fald ønske, at vor Regjering i saa Henseende havde været ligesaa hurtig fattende som det ærede Medlem fra Bedby (Tauber), saa havde den vidst 3 Dage forud, hvad den vilde gjøre 3 Dage efter. Det er i alt Fald en ret onffelig Politikk, at man veed, hvad man vil gjøre i Løbet af de nærmeste 8 Dage. Dernæst siger den høitærede Minister, at han endnu indtager det samme Standpunkt som i Fjor, idet han nu atter meget nødig vil have en saadan Lov. Men dersom Spanien senere skriver op til den høitærede